

Ὁ τοκετὸς εἶναι ἡ πραγμάτωσις τῆς πληρότητος τῆς γυναίκας. Ἡ φροντίδα ποῦ τῆς προσφέρεται κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ τοκετοῦ πρέπει νὰ τῆς ἐξασφαλίζῃ βοήθειαν ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ ψυχικῆς ἀπόψεως, ἐκτὸς τῆς προστασίας ἐναντίον φυσικῶν κινδύνων. Ἄφ' ἑνὸς βοηθοῦμε τὴν μητέρα νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἱκανοποίησιν γιὰ τὸ κατόρθωμά της, ἀλλὰ ἀφ' ἑτέρου ἀποβλέπομε στὸ νὰ φέρωμε στὸν κόσμον ἕνα εὐτυχησμένο καὶ γερὸ παιδί ποῦ, μεγαλώνοντας μέσα στὰ πλαίσια ἑνὸς καλοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος, θὰ ἔχη κάθε δυνατότητα νὰ γίνῃ ἕνας γερὸς καὶ χαρούμενος γονιός.

**ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΕΠΙΔΙΩΧΘΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ
ΚΑΛΩΝ ΓΟΝΕΩΝ**

Προετοιμασία κατὰ τὴν νεαρὰ ἡλικία

Ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς ἔχει γίνει παραδεκτὸ ὅτι ἡ ἐγκυμοσύνη εἶναι περίοδος ἐντατικῆς προετοιμασίας, πολλὰ μποροῦν νὰ γίνουν καὶ προκαταβολικῶς, γιὰ νὰ προετοιμῶσμε κορίτσια καὶ ἀγόρια γιὰ τὸν μελλοντικὸν ρόλον ὡς γονέων. Ὅποιοι-δήποτε μέθοδοι ὅμως καὶ ἂν χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὴν προετοιμασίαν αὐτήν, πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τόσον οἱ ἀνάγκες αὐτῶν τῶν μελλόντων γονέων, ὅσο καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐκπαιδεύσεως ποῦ οἱ διδάσκοντες κρίνουν ὡς ἀναγκαῖον. Μία τέτοια διδασκαλία ἀπαιτεῖ ἴσως τὴ συνδυασμένη βοήθεια πολλῶν προσώπων καὶ ἡ ἴδια ἡ οἰκογένεια πρέπει νὰ συμμετέχῃ ἐνεργῶς, ὥστε ὅσοι τὴν ἀπαρτίζουν νὰ γίνουν μέλη μιᾶς ὁμάδος γιὰ τὴν ὁποία μιὰ τέτοια βοήθεια ἀποτελεῖ ἕνα παραδεγμένο καὶ συγχρόνως προσδοκώμενον τρόπο ζωῆς.

Ἡ μαῖα, ὁ γιατρός, ἡ ἐπισκέπτρια θὰ συμμετέχουν ἀπαραιτήτως, καὶ μεταξὺ ἄλλων ποῦ θὰ λάβουν μέρος ἐπαγγελματικῶς εἶναι: ὁ γυναικολόγος, ὁ παιδίατρος, ὁ φυσιοθεραπευτής, ὁ ὑπάλληλος τῆς οἰκονομικῆς βοήθειας, ἡ βοηθὸς τοῦ σπιτιοῦ, ὁ ἐπόπτης τῶν παιδιῶν, ὁ ψυχίατρος, ὁ κοινωνικὸς λειτουργὸς-ψυχίατρος, ὁ δάσκαλος καὶ ὅσοι εἶναι διοικη-

τικῶς υπεύθυνοι γιὰ τὴν ἐργασία ἐκείνων. Ἄλλοι ἐθελοντικῶς ἐργαζόμενοι μποροῦν θαυμάσια νὰ συμμετάσχουν γιὰ νὰ προσφέρουν βοήθεια καὶ νὰ ἐνισχύσουν τὴν ὁμάδα.

Ἡ πρὸ τοῦ τοκετοῦ περίοδος

Ἡ πρὸ τοῦ τοκετοῦ παρακολούθησις ποῦ γίνεται στὰ νοσοκομεῖα ἔχει ἀναμφιβόλως μεγάλη σημασία, ἡ δὲ καθοδήγησις πῶς θὰ ἀποφευχθοῦν διάφοροι φυσικοὶ κίνδυνοι εἶναι ἕνα σημαντικὸ μέρος αὐτῆς τῆς παρακολουθήσεως. Ἐπιπροσθέτως ἡ φυσικὴ, διανοητικὴ καὶ ψυχικὴ προετοιμασία γιὰ τὸν τοκετὸ ἀναγνωρίζεται βαθμηδὸν σὰν ἕνα ἀναπόσπαστο μέρος τῆς πρὸ τοῦ τοκετοῦ φροντίδος καὶ σὲ συνδυασμὸν μὲ αὐτὴν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνεται καὶ προετοιμασία τῶν δύο γονέων γιὰ νὰ ζήσουν μιὰ εὐτυχησμένη οἰκογενειακὴ ζωή.

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΜΑΣ;

Ἡ «μηχανικὴ» ἀντιμετώπισις

Υφίσταται ἀκόμη ἡ κλασσικὴ ἐκ παραδόσεως «μηχανικὴ» ἀντιμετώπισις τοῦ τοκετοῦ, κάτι σὰν «ἡ Κα Α. ἔπαυσε τώρα νὰ εἶναι ἕνα ἄτομον καὶ ἐγινε μία ἄρρωστη. Τώρα εἶναι ἀνάγκη νὰ βγάλωμε αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον ποῦ εἶναι τὸ μωρὸ της, μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἄνοιγμα, ποῦ εἶναι ἡ λέκάνη της». Ἡ ἐπιθυμία νὰ περιορίσωμε τὴν μητρικὴ καὶ νεογνικὴ θνησιμότητα τόσο ἔχει ἐντοπίσει τὴν προσοχὴν στὶς κλινικὲς λεπτομέρειες, ὥστε δημιουργήθηκε μιὰ ἀντίληψις ποῦ θεωρεῖ μῆτερα καὶ παιδί σὰν δύο ἀντικείμενα σὲ μιὰ φυσικὴ λειτουργία καὶ ὄχι σὰν δύο ἀλληλοσυμπληρούμενα ἀνθρώπινα ὄντα μὲ προσωπικότητα.

Ἡ ἀφ' ὕψηλοῦ στάσις

Συχνὰ ἔχομε τὴν τάσιν νὰ παίρνωμε ἀποφάσεις γιὰ λογαριασμὸν τῆς μητέρας καὶ σιωπηρὰ θεωροῦμε ὅτι αὐτὲς εἶναι οἱ ἐπιθυμίαι της καὶ οἱ ἀνάγκες της, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἀκούσωμε τὴν ἄποψίν της. Σ' αὐτὲς τὶς περιστάσεις ἐφαρμόζεται μιὰ ἀφύσικη στάσις αὐθεντίας, ἀντὶ μιᾶς

στάσεως ἀνεκτικότητος, πού θά ἦταν καλύτερη γιὰ κείνη καὶ θά ἔφερε καλύτερα ἀποτελέσματα. Θά ἔπρεπε δηλαδή νὰ σκεφθοῦμε ἐὰν ἔχωμε τὸ δικαίωμα νὰ ὑπαγορεύσωμε στὶς μητέρες τί εἶναι καλύτερο γι' αὐτὲς στὶς σχέσεις τους μὲ τὰ παιδιά τους—παράδειγμα τὸ ἐὰν ἦ ὄχι ἡ μητέρα ἐνὸς προώρου παιδιοῦ ἔχει δικαίωμα νὰ τὸ περιποιῆται μόνη της καὶ νὰ ἔχη ἔτσι τὸ αἶσθημα ὅτι πράγματι τῆς ἀνήκει. Αὐτὴ εἶναι μία περίπτωσις ὅπου θά ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέπεται στῆ μητέρα νὰ ἀποφασίσῃ μόνη της τί θά κάνει. Ἐξ ἄλλου, μὲ τὴν ἀντίθετη ἄποψη, εἶναι δυνατόν νὰ παρουσιαστοῦν περιπτώσεις πού θά ἦταν σωστὸ ν' ἀποφασίσῃ γι' αὐτὲς ὁ ὑγειονομικός.

Γενικώτερα, οἱ συμβουλὲς θά ἔπρεπε νὰ προσφέρονται χωρὶς τὴν ὑποχρέωση ἐκ μέρους τῆς μητέρας νὰ γίνουν δεκτές. Ἡ παλαιὰ δικτατορικὴ στάσις ὀδηγεῖ στὴν στερεότυπη κλασικὴ μέθοδο καὶ συνεπῶς σὲ ἀνεπαρκῆ ἐκτίμησι τῶν κοινωνικῶν καὶ συναισθηματικῶν ἀπόψεων πού ἀφοροῦν τὴν μητέρα καὶ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας.

Τὸ αἶσθημα κατοχῆς

Πολλὲς φορὲς τὰ μέλη τῆς ομάδος δὲν κατορθώνουν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἔχουν μεταξὺ τους μιὰ ἀμοιβαία ἐξάρτησι, καὶ ἔτσι σημειώνεται μιὰ τάσις νὰ προσεταιρισθοῦν ἀτομικὰ ἐκείνους πού ἔχουν ὅλοι μαζί ἀναλάβει νὰ φροντίζουν, ζηλότυπα φυλάγοντας ὁ καθένας τὴν ἀποστολὴν του. Ἐνα παράδειγμα αὐτῆς τῆς ἀποτυχίας γιὰ συνεργασία εἶναι ἡ ἔλλειψις συντονισμοῦ πού εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ προσωπικοῦ νοσοκομείου καὶ σπιτιοῦ. Ὑπάρχει ἀκόμη κάποια ἀπροθυμία νὰ παραδεχθοῦν οἱ ἐπαγγελματίαι ὅτι καὶ οἱ ἐθελονταὶ μποροῦν νὰ προσφέρουν βοήθεια συμβάλλοντας στὶς ὑπάρχουσες πληροφορίες.

Ἔτσι ἡ μητέρα κινδυνεύει νὰ γίνῃ τὸ ἀντικείμενον ἐνδοεπαγγελματικῆς ἀντιζηλίας καὶ ζηλοτυπίας ἐπαγγελματιῶν ἐναντίον μὴ ἐπαγγελματιῶν. Αὐτὴ ἡ εἰκόνα ἐπαναλαμβάνεται, καὶ μάλιστα γίνεται πιὸ ἔντονη, ἀπὸ διοικητικὲς διαφο-

νίες, ἀπὸ κακὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἰδίων τῶν ὑπευθύνων ἀρχῶν, καὶ κακὲς σχέσεις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἐθελοντικῶν ὀργανώσεων. Τὸ ἀντίθετο συμβαίνει ὅταν ἓνα συγκεκριμένο πρόβλημα δὲν προκαλῆ τὸ ἐνδιαφέρον καμιάς ἀρχῆς καὶ ἡ εὐθύνη μεταβιβάζεται ἀπὸ τὸν ἓνα στὸν ἄλλον χωρὶς νὰ προσφέρεται πραγματικὴ βοήθεια ἀπὸ πουθενά.

ΠΙΘΑΝΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ

A) Πλατύτερες ἀντιλήψεις καὶ μεγαλύτερη κατανόησις

1) Κατὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν εἶναι σημαντικό ἢ διδασκαλία νὰ ἀποβλέπῃ πρῶτα στὸ νὰ βοηθῆ τοὺς σπουδαστὰς νὰ κατανοήσουν τὸν ἑαυτό τους καὶ τὸ γιατί σὲ πολλὰ σημεία διαφέρουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἡ σημασία τῶν καλῶν σχέσεων θά ἔπρεπε νὰ τονισθῆ σὲ ὅλη τὴν περιόδον τῆς ἐκπαιδευσεως καὶ ἡ ἐπιτυχία κερδίζεται καλύτερα μὲ τὸ νὰ ζῆ ὁ σπουδαστὴς μέσα σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα ὅπου ἤδη κυριαρχοῦν καλὲς σχέσεις, παρὰ μὲ τὴν ὀργάνωσιν ἐπισήμων διαλέξεων.

Γιὰ τοὺς μελλοντικούς ἐκπαιδευτὰς θά ἦταν δυνατόν νὰ περιλαμβάνεται ὀλίγη ἐξάσκησις γιὰ διδασκαλία στὴν ἐπαγγελματικὴν τοὺς ἐκπαίδευσιν ἢ σὲ μετεκπαιδευτικὰ μαθήματα καὶ νὰ τοὺς δίδονται εὐκαιρίες νὰ ἐξασκηθοῦν σὲ ἀνεπίσημη διδασκαλία, καθὼς καὶ νὰ παίρνουν μέρος σὲ ὁμαδικὲς συζητήσεις, τράστ ἐγκεφάλων κλπ. Μιὰτελειότερη γνῶσις τῆς ψυχολογίας τοῦ φυσιολογικοῦ ἐνηλίκου θά μπορούσε ἐπίσης μὲ μεγάλο ὄφελος νὰ περιληφθῆ στὴν μαιευτικὴν τέχνην καὶ σὲ ἄλλα μαθήματα καὶ νὰ τονισθῆ ἐπανεπιλημένως ἡ μεγαλύτερη εὐθιξία καὶ πιὸ εὐαίσθητη συναισθηματικὴ ἰσορροπία πού συναντᾶται στὴν ἔγκυον γυναῖκα καὶ τὴν λεχωίδα.

Δοθέντος ὅτι οἱ μαιευτῆρες καὶ οἱ μαῖες γίνονται ἰδιαιτέρως τὸ ἀντικείμενον κριτικῆς, ἐπειδὴ εἶναι οἱ μόνοι ὑπεύθυνοι γιὰ δύο ζωές, εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητο ἢ ἐκπαιδευσίς τους νὰ γίνεταί μὲ εὐσυνειδησία καὶ μὲ πνεῦμα εὐρύτητος καὶ νὰ εἶναι τελεία.

Πιθανὸν νὰ πρέπει γενικοὶ ἰατροί, μαιευτήρες-φυσιοθεραπευταί, ἐπισκέπτρια καὶ ἄλλοι ἐπαγγελματικῶς ἐργαζόμενοι, ποὺ δὲν εἶχαν προσφάτως ἔλθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν πρακτικὴ μαιευτικὴ, νὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ νὰ παραστοῦν σὲ ἓνα ὁμαλὸ τοκετό, γιὰ νὰ ἀνανεώσουν τὶς γνώσεις τους γιὰ τὰ στάδια τοῦ καὶ νὰ γίνουν οἰκείοι μὲ νέες μεθόδους.

2) Ἡ προετοιμασία γιὰ οἰκογενειακὴ ζωὴ στὴν πιὸ πλατεῖαν τῆς ἐννοια θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι μιὰ εὐθύνη ποὺ τὴν ἀναλαμβάνουν ἀπὸ κοινου ὄλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἡ δουλειὰ τους τοὺς φέρνει σὲ ἐπαφὴ μὲ παιδιὰ καὶ μὲ νέους.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν μελλοντικῶν μητέρων καὶ πατέρων θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ νωρὶς καὶ μάλιστα ἡ καλὴ ἢ κακὴ ἐκπαίδευσις ἀρχίζει μέσα στὴν οἰκογένεια κατὰ τὴν παιδικὴ ἡλικία. Ἡ προετοιμασία γιὰ μητέρες καὶ πατέρες πρέπει νὰ συνεχίζεται μέσα στὸ σχολεῖο, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν ἀρραβῶνων πρέπει νὰ γίνεται ἡ προετοιμασία γιὰ τὸ γάμο.

Ἡ περίοδος τῆς ἐντατικῆς ἐκπαιδεύσεως γιὰ τὸν τοκετὸ πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὸν σύζυγο, καὶ καλὸν εἶναι νὰ ἐπιστρατευθοῦν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας. Γιὰ παράδειγμα, ἡ γιαγιά μπορεῖ νὰ ἔχει καλὴ ἢ κακὴ ἐπίδραση καὶ ἡ δυνατότης νὰ τὴν περιλάβῃ καὶ αὐτὴν τὸ σχέδιο καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἔτσι ἡ πρόθυμη βοήθεια τῆς παλιότερης γενεᾶς, ποὺ τόση ἐπίδρασις ἄσκει μέσα στὸ σπῆτι, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παραγνωρισθῇ. Ἄκομα καὶ τὸ μωρὸ ποὺ τώρα στάθηκε στὰ πόδια του, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ στὴν οἰκογένεια, πρέπει νὰ λάβουν μέρος στὴν ἐτοιμασία γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ καινούριου παιδιοῦ καὶ νὰ βοηθήσουν νὰ ἐνσωματωθῇ τὸ νέο μέλος μέσα στὸν οἰκογενειακὸ κύκλο.

Κάθε εὐκαιρία πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ νὰ κατανοήσουν ἐκεῖνοι ποὺ τώρα καταπιάνονται μὲ τὴν ἐργασία τῆς φροντίδος γιὰ τὴν μητρότητα τὴν ἀνάγκη νὰ παίξουν τὸ ρόλο τους σ' αὐτὸ τὸ εὐρὸν πεδίο τῆς προετοιμασίας καὶ νὰ κάνουν

κάθε προσπάθεια νὰ ἐννοήσουν καλύτερα τὰ ψυχολογικὰ προβλήματα τῶν οἰκογενειῶν.

Β) Σαφέστερη ἀντίληψις τοῦ τί συνεπάγεται ἡ εὐθύνη τῆς ὁμάδος

1) Συνεδριάσεις προσωπικῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων, κατὰ τὶς ὁποῖες θὰ ἐξετάζεται ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη ποικιλία θεμάτων, θὰ ἦταν δυνατόν νὰ γίνονται μέσα σὲ ἓνα μαιευτήριον. Ἔτσι, τὰ πρόσωπα αὐτὰ θὰ μποροῦσαν νὰ ἐπιτύχουν συσχετισμὸ τῶν σκοπῶν τους διὰ τῶν ὁμάδων συζητήσεως, μικρῶν συνεδριάσεων καὶ συνεδριάσεων μὲ θέμα μιὰ ὀρισμένη περίπτωσις. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ πλατύτερη ἐκπαίδευσις ποὺ περιγράψαμε παραπάνω μὲ λίγα λόγια, θὰ ἔκανε εὐκολώτερη τὴν συνεργασία μεταξὺ ἀτόμων μὲ διαφορετικὴ ἰδιοσυγκρασία, καὶ αὐτὲς οἱ ὁμάδες συζητήσεως θὰ ἔκαναν τοῦτο ἀκόμα, θὰ κατόρθωναν νὰ μικρύνουν τὴν ἔνταση τῶν σχέσεων καὶ θὰ δημιουργοῦσαν μιὰ ἀτμόσφαιρα ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ χαλαρώσεως. Οἱ συντονιστικὲς ἐπιτροπὲς ἔχουν προορισμὸ νὰ συσχετίσουν τὰ σοβαρὰ ζητήματα, ἀλλὰ οἱ ἀνεπίσημες συγκεντρώσεις εἶναι τὸ πραγματικὸ δοκιμαστικὸ ἔδαφος ὅπου τὰ προβλήματα μποροῦν νὰ λυθοῦν. Παραδείγματος χάριν, ἐὰν ὑπάρχουν προσωπικὲς ἀντιθέσεις, εἶναι καλύτερα νὰ ἐξετάσῃ κανεὶς τὰ σημεῖα ἐπαφῆς, παρά νὰ τονίσῃ τὶς ὑφιστάμενες διαφορὰς, καὶ τοῦτο εἶναι ἴσως εὐκολώτερον νὰ ἐπιτευχθῇ μὲ τὴν ἀπ' εὐθείας συνάντησις καὶ συζήτησις. Ἡ διοικητικὴ λειτουργία δὲν θὰ ἔπρεπε ποτὲ νὰ παρεμποδίζῃ τέτοια προσωπικὴ ἐπαφὴ καὶ συζήτησις καὶ ἡ ἐλαστικότης τῆς ἐπικοινωνίας ἔχει ζωτικὴ σημασία στὸ ζήτημα αὐτό. Ἡ ἀρμονία ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν ὁμάδα δὲν μπορεῖ παρά νὰ γίνῃ αἰσθητὴ στὶς σχέσεις προσωπικοῦ-ἀρρώστου.

2) Ἡ ἀνάμειξις τῶν ἐπαγγελματικῶν στοιχείων μὲ τοὺς μὴ ἐπαγγελματίας σὲ ἔθνικὸ ἐπίπεδο εἶχε τόσο καλὰ ἀποτελέσματα στὸ Συνέδριον αὐτό, ὥστε γεννήθηκε ἡ ἰδέα ὅτι θὰ ἦταν χρή-

σιμο νὰ δοκιμασθοῦν ἀνάλογες συνεδριάσεις σὲ μικρὴ κλίμακα καὶ σὲ μεμονωμένες περιοχές. Ὁ μὴ ἐπαγγελματίας πού συμβαίνει νὰ εἶναι μέλος σὲ τέτοιες ὁμάδες μπορεῖ νὰ ὠφελῆθῃ ἀπὸ μία ἀνεπίσημη ἀνταλλαγὴ ἰδεῶν, νὰ μάθῃ περισσότερες λεπτομέρειες γιὰ τὴν ὑπάρχουσα ὀργανωμένη βοήθεια καὶ τί πρέπει κανεὶς νὰ προσέξῃ προκειμένου νὰ δώσῃ μιὰ συμβουλὴ, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ἢ ἀκρόασις τῶν ἀπόψεων τῶν ἐθελοντικῶς ἐργαζομένων ἠμπορεῖ νὰ ἐπιδράσῃ σὰν παρότρυνσις στοὺς ἐπαγγελματίες.

3) Εὐπρόσδεκτοι τρόποι γιὰ τὴν μετάδοσι καὶ τὴν λήψιν πληροφοριῶν πρέπει νὰ ἐπινοηθοῦν, ὡσὰκις χρειάζεται νὰ συνεργασθοῦν ὁ γιατρός τοῦ νοσοκομείου, ὁ ὑγειονομικὸς δι' ἐξακρίβωσιν, ὁ γενικὸς ἰατρός, ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν ἐπιδότησιν, ἡ ἐπισκέπτρια, ἡ μαῖα, ὁ οἰκογενειακὸς σύμβουλος, ὁ ὑπάλληλος στεγασεως, ὁ κοινωνικὸς λειτουργός, ἡ Ἑθνικὴ Ἐταιρεία Προλήψεως Ἀδικημάτων σὲ Παιδιά, ἡ ὁ ἐθελοντής. Εἶναι σημαντικό ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς νὰ εἶναι κατατοπισμένος γιὰ τὶς ἐνέργειαι καὶ τὰ διαβήματα τῶν ὑπολοίπων καί, μολοντί ἡ ἐπαφή τους ἴσως θὰ πρέπει νὰ γίνῃ διὰ τοῦ συντονιστοῦ ὑπαλλήλου μιᾶς τοπικῆς ἀρχῆς ἢ ἐνὸς νοσοκομειακοῦ ὑπαλλήλου ἐπιδότησεως, θὰ ἔπρεπε, ὅπου εἶναι δυνατόν, νὰ εἶναι ἐλαστικὴ καὶ νὰ γίνεται ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν ἐκάστοτε ἐνδιαφερομένων δύο.

Κατὰ τὴν ἐξέτασι ὅλων αὐτῶν τῶν ἐπὶ μέρους ἐργασιῶν δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ἡ μητέρα ὡς ἄτομον. Οἱ ἐπιθυμίαι τῆς καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη πού προσφέρει πρέπει νὰ εἶναι σεβαστές, συνεπῶς ἢ ἔγκρισίς τῆς πρέπει πάντοτε νὰ λαμβάνεται προτοῦ ζητηθῇ ἡ συνεργασία ἐνὸς νέου προσώπου.

4) Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεγαλύτερη δυνατὴ ἐξυπηρέτησις, ἡ συνεργασία τῆς ὁμάδος δὲν πρέπει νὰ εἶναι περιορισμένη, ἀλλὰ ἀρκετὰ εὐκαμπτος, ὥστε νὰ περιλαμβάνῃ παραδείγματος χάριν ἕνα ψυχίατρον ἢ ἱερέα, ὅταν παρουσιάζεται ἀνάγκη, ὥστε νὰ ἰκανοποιηθοῦν

ὕλικές, κοινωνικὲς καὶ πνευματικὲς ἀνάγκες.

5) Οἱ ἰδιότητες τοῦ ἀρχηγοῦ πρέπει νὰ εἶναι τόσον ἀνεπτυγμένες σ' αὐτὴν τὴν «ἐκτεταμένη ὁμάδα», ὥστε ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς μητέρας νὰ μπορῇ νὰ παίρνῃ τὴν πρωτοβουλία ὁποιοδήποτε μέλος, καὶ οἱ ἄλλοι νὰ ξέρουν νὰ ἀποσῦρῶνται.

Γ) Βελτιώσεις στὰ νοσοκομεῖα, κτιριακὲς καὶ διοικητικὲς

Πολὺ συχνὰ ἔχει κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὰ νοσοκομεῖα μας ἔχουν κτισθῆ σύμφωνα μὲ τὸ παλαιὸ σύστημα μηχανικῆς περιθάλψεως πού ἔχομε ἤδη κατακρίνει, ἀλλὰ ὅσονδήποτε προσεκτικὰ σχεδιασμένο καὶ συγχρονισμένο καὶ ἂν εἶναι τὸ κτίριο ἐνὸς νοσοκομείου, ἐὰν ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ ἐργασία μέσα σ' αὐτὸ δὲν κατορθῶνῃ νὰ προσαρμοσθῇ στὶς ὑπάρχουσες ἀνάγκες, τότε ὅλο τὸ ἀρχιτεκτονικὸ σχέδιο δὲν ἔχει ἀξία. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο, ἐὰν ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ ἐργασία ἐνὸς νοσοκομείου γίνονται ἐπιμελῶς καὶ ὑπάρχει ἕνα κτίριο νὰ τὶς ἐξυπηρετῇ, ἡ ἐπιχειρήσις θὰ ἀποτύχῃ στὸν σκοπὸ τῆς, ἂν οἱ σχέσεις ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πού χρησιμοποιοῦν τὸ κτίριο δὲν βασίζονται στὴν κατανόησιν γιὰ τὸν ἄνθρωπον.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Ἐξασφάλισις δυνατότητος γιὰ τοὺς συζύγους νὰ βρίσκωνται κοντὰ στὰς συζύγους τῶν κατὰ τὸν τοκετό, ἂν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καὶ ἐκεῖνες τὸ ἐπιθυμοῦν.

Διάθεσις ἐνὸς μικροῦ σαλονιοῦ ξεχωριστοῦ ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῆς Προϊσταμένης τοῦ τμήματος γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ ὁποιοδήποτε μέλος τῆς ὁμάδος ἢ μέλος τῆς οἰκογενείας.

Καθιέρωσις τῶν θαλάμων μὲ λίγα κρεβάτια, μολοντί θὰ ζητοῦνται πάντα καὶ μερικοὶ θάλαμοι μιᾶς κλίνης.

Τρόπος ἐγκαταστάσεως τῶν μητέρων πού ἔχουν πρόωρα νεογέννητα κοντὰ στὰ τμήματα προῶρων, ὥστε νὰ ἐνθαρρυνθῇ τὸ αἶσθημα τῆς μητρότητος, γιὰτὶ ὑπάρχει ἡ ἄποψις ὅτι ὁ ἀρχικὸς χωρισμὸς μπορεῖ

ἀργότερα νὰ δημιουργήσῃ ψυχολογικὰ προβλήματα.

Μιά πιὸ πρακτικὴ χρῆσις τοῦ τηλεφώνου θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ, ὥστε οἱ μητέρες νὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ εἶναι οἱ πρῶτες πού δίνουν στὸν ἄνδρα τους τὴν εἶδηση γιὰ τὴ γέννηση τοῦ παιδιοῦ. Ἐνῶ ἴσως θὰ ἦταν χρήσιμο νὰ περιορισθοῦν οἱ ζητούμενες ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο πληροφορίες μόνο στὸ σύζυγο ἢ ἓνα ἄλλο πρόσωπο κανονισμένο ἐκ τῶν προτέρων, ἢ εὐγενικὴ ἀπάντησις σὲ ἐρωτήσεις ἀπὸ τηλεφώνου μπορεῖ νὰ συντελέσῃ πολὺ στὴ δημιουργία καλῶν σχέσεων.

* * *

Οἱ κανόνες πού διέπουν τὸ ἐπισκεπτήριο ἴσως χρειάζονται μιὰ ἀναπροσαρμογή, καὶ θὰ ἦταν καλὴ μιὰ ἐλαστικότης του γιὰ νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὶς ποικίλες ὥρες ἐργασίας τῶν συζύγων.

Θὰ μπορούσε νὰ διατεθῇ ἓνας χώρος ὅπου ἡ μητέρα νὰ συναντᾷ τὰ παιδιά της καὶ ἐπισκέπτες ἄλλους ἐκτὸς τοῦ συζύγου της.

Μία σχέσις βασισμένη στὴν κατανόηση μεταξὺ προσωπικοῦ καὶ γονέων χρειάζεται χρόνον γιὰ νὰ δημιουργηθῇ. Σὲ μερικὰ μέρη ὑπάρχει ἀκόμη ἡ ἀντίληψις ὅτι μιὰ ἀδελφὴ χάνει τὸν καιρὸ της ἂν σταθῇ (κανεῖς δὲν θὰ μπορούσε ποτὲ νὰ τὴν φαντασθῇ νὰ κάθεται!) γιὰ νὰ μιλήσῃ σὲ ἓνα

ἄρρωστο ἢ σὲ μιὰ μητέρα. Πιστεύομε ὅτι ὁ χρόνος πού διατίθεται γιὰ μιὰ τέτοια ἀσχολία ὄχι μόνο δὲν εἶναι χαμένος, ἀλλὰ ἔχει πολὺ μεγάλη θεραπευτικὴ καὶ πληροφοριακὴ ἀξία.

Οἱ πολλὲς διατυπώσεις δὲν ἔχουν συνηθῶς ὡς ἀποτέλεσμα τὴν καλὴ ἐπικοινωνία. Οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψην κατὰ τὴν ἐργασία τους ὅτι ὁ τρόπος πού κοινοποιεῖται μιὰ πληροφορία ἔχει τόση σημασία, ὅση καὶ τὸ γεγονός ὅτι αὐτὴ ἡ πληροφορία κοινοποιεῖται.

Τὸ κεντρικὸ θέμα πού διεφαίνεται μέσα σὲ πολλὲς ἀπὸ τὶς συζητήσεις τοῦ Συνεδρίου ἔδινε ἔντονα τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ ὑπέρτατη χαρὰ πού μιὰ γυναίκα θὰ ἔπρεπε νὰ δοκιμάζῃ ὅταν γεννᾷ καὶ κάνει σχέδια γιὰ τὴν οἰκογένειάν της, πολὺ συχνὰ χάνεται. Χρειάζεται περισσότερη ἐρευνα γιὰ νὰ φανερώσῃ τὶς πραγματικὲς ἀνάγκες τῆς οἰκογένειας στὴν κατάσταση πού βρίσκεται, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὶς ἀνάγκες πού ὑποθέτομε ὅτι ὑπάρχουν. Μία εὐφυῆς προσαρμογὴ τῶν γνώσεων πού ἀποκτῶνται ἀπὸ μιὰ τέτοια ἐρευνα, θὰ ἔδινε τὴ δυνατότητα στὰ μέλη τῆς ὁμάδος νὰ ἐνώσουν τὶς ἱκανότητές τους καὶ νὰ τὶς ἐκμεταλλευθοῦν ὅσο γίνεται περισσότερο, νὰ τὶς ἐξασκήσουν δὲ μὲ ἀπώτερο σκοπὸ τους τὴν ὠφέλεια τῆς οἰκογενείας.

(Μετάφρασις: Ρωσσέτας Παπαγιάννη)

